Cyklus fotografií

2. V hodině mezi psem a vlkem

Autorka vytvořila velkoformátové fotografie oblázků i nepravidelných kamínků, které tvarem, barvou a strukturou připomínají levitující vesmírná tělesa. Umělkyně kamínky fotografovala časně zrána, za úsvitu je pokládala na tmavé světlo absorbující pozadí a používala přitom jen jedno další dominantní bodové světlo, jako by byly osvícené vzdálenou hvězdou. Fotografie částečně přiznávají skutečný původ motivu, zároveň ho ale do jisté míry i znejišťují. Malý kus horniny nebo minerálu se jeví tak trochu jako asteroid, planetka, vzorek neprobádaného území potenciálně věnovaného budoucím životům, tedy jako součást vesmíru. Fotografie připomínají záběry pořízené sondou Voyager II.